

Asztalos Attila Iván

Kedves Vértézősök!

A hetem eleje nagyom uncsi volt, nem csináltam semmi izgalmasat, tanulnom kellett volna egy vizsgára, de eléggé halogattam (halogatom még mindig).

Csütörtökön indult be a hét amikor elmentem Pestre mamámért, aki Hajdúszoboszlón lakik és jött hozzánk (nagyon szeret jönni), de már idős ezért a pesti átszálláshoz kellett neki segítség, szóval felmentem. Izgi volt meg unalmas, elég vegyes érzelmeim vannak. De aztán meglett mamám és visszafele rengeteget beszélgettünk nagyon jó volt.

Valamiért mostmár nagyon szívesen beszélgetek vele erről arról, nagyon jó kis társaságnak találom.

Szombat este volt az Ezazanap! ugyebár itt Szombathelyen. Sokkal jobb volt mint gondoltam, még annal ellenére is hogy elég fáradt voltam, mivel délelőtt kirándulni voltuk mamámmal a Balaton környékén.

Szóval az (Ez az) a nap nagyon jó volt, erről biztos többen is beszámolnak majd, mivel nem akárkikkel voltunk hanem egyenesen az Élesztő legkeményebb mag majdnem összes tagjával.

Utána pedig elmentünk a csónakázó tóra, ahol egészen 1:30-ig borozgattunk beszélgettünk, nagyon jó volt.

Visszatérve a délelőtti Balatonra, egy sztorit szeretnék mindenképp elmesélni, ugyanis ilyen még sosem volt velem és elég érdekes érzés volt.

Szóval voltunk egy kajáldában, ahol elképesztően finom volt a gyros, még sosem ettem ilyen jót, szóval gondoltuk, hogy tesómmal megköszönjük és kifejezzük, hogy milyen jó volt.

Szóval a következő párbeszéd zajlott le a kiszolgáló "srác" illetve tesóm és köztünk.

"Nagyom finom volt, köszönjük szépen"

Monduk mi erre az emberünk a "másik partról" gondolkodás nélkül rávágta hogy: "Ti is biztos fincsik lennétek".

Ráadás hogy pont a rózsaszín ingem volt rajtam, úgyhogy az is csak rontott a helyzeten.

Szóval hát így szépen fogalmazva bókolt nekünk a kedves kiszolgáló fiú.

Elég megrázó élmény volt, tesómmal még egymásra sem mertünk nézni csak elsétáltunk, és kellett pár másodperc hogy feldolgozzuk mit mondott, de utána nagyon jót nevettünk rajta.

Nagyjából ennyi lenne a mostani, és amúgyis már attól félek hogy Jakab mindjárt küldi az összevágottat úgyhogy gyorsan küldöm is!

Pápa

Ati

Feczkó Csongor

Kedves Vértelődő Társaim!

Ez a hét sem volt számomra túlságosan eseménydús. A tanulással teli, monoton hétköznapiok pocsolyájának vizét nem sok minden kavarta fel.

Kivétel volt, hogy szerdán másfélórátunk egyet Jakabbal. Ez már csak abból kifolyólag is, hogy kimozdultam a kollégium környezetéből, nagy felüdülést jelentett. Meglehetősen szétszórta az érkezőt, de egy görög gyros mellett, illetve egy kellemes séta közben igencsak jót és tartalmasat beszélgettünk.

Ezen túl persze volt kóruspróbám, szokásos kis aprócska programok, illetve pénteken vizsgáztam Méhészet és méhegészségügyből, ami enyhén szólva sem a legfontosabb és legkeményebb tárgyunk, úgyhogy nem stresszelt túlságosan.

Most, már hetek óta, a szerdán következő patológia szigorlatomra készülök, ami a legnehezebb tárgyunk az évben, de a képzés alatt is az egyik legtöbb lexikális tudást kívánó. Sajnos kezd kissé megviselni a vizsgaidőszak, de igyekszem valahogy a felszínre kapálózni. Kívánom, hogy az elkövetkező hét is tartalmas legyen számotokra, a vizsgázóknak meg egy kalappal!

Baráti öleléssel:

Csongor

Kelt.: Óbuda, 2025. 06. 01.

Gyimóthy Bálint

Husznai Albert

Kondorosy Boti

Sziasztok!

Nekem viszonylag eseménytelen hetem volt most. Vasárnaptól keddig a FÖTöm leadásán és befejezésén dolgoztam (inkább már múlt hét péntektől de most nem az a kérdés). Vasárnap feljöttem Pestre, hétfőn ki sem mozdultam, keddre pedig befejeztem a cuccot, úgyhogy elmentem a bátyámhoz találkozni és egy kis lan partyra. Ha valaki ismeri, a Rainworlddel játszottunk. Utána nyolcra elmentünk kosarazni, és ennyi volt a napom.

A probléma a hét maradéka volt. Nagyban kellene egy vizsgámra tanulnom, ugyanis jövő héten szerdán és pénteken is lesz egy, de a szerdai anyaga rettenetesen unalmas, és nem tudtam rávenni magam eddig a tisztességes tanulásra. Kicsit amúgy is besokalltam, úgyhogy az elmúlt három napban nem igazán tanultam. Most talán-talán elkezdtem, muszáj lesz az időzítő módszerhez folyamodnom (ennyit tanulok, annyit pihenek). Ma délelőtt voltam misén, utána még aludtam egyet, aztán elkezdtem tanulni. A legrosszabb az egészben, hogy ez lesz valószínűleg a vizsgaidőszakom legnehezebb vizsgája úgyhogy nagyon kellene tanulni rá.

Kívánjatok sok sikert, az imáknak nagyon örülök! Mindenkinek szép jövő hetet!

Kovács Kenéz

Nováki Lóránt

Sziasztok!

Látom, hogy a legtöbben nagyon elfoglaltak vagytok, ezért én is rövidebbre fogom a szót.

Sikerült leadni a szakdolgozatomat, ami igazából elég szerencsés fordulatot vett, és sikerült teljesen új, de szerintem sokkal tanulságosabb eredményt elérni kutatásommal. Ez az eredmény lényegében az, hogy meg tudtam mutatni, hogy idősebb korban a metiláció nem képes pontosan ellátni a feladatait, hanem egyszerre képes csak mindent ki-bekapcsolgatni a szervezetben.

Statfiz vizsgám volt pénteken, ami viszont nem lett meg, de sikerült szerdára kérnem egy időpontot így remélem, hogy sikerül összehozni ezt már legalább egy 2-esre.

Volt még egy szakos kocsmázás, amin kb 10en voltunk, és úgy láttam, hogy sokan lelkesednek a közös záróesemény megszervezéséért, illetve ötletük is van, ezért ez pluszlelkesedést adott nekem is hozzá.

Sok erőt, és kitartás kívánok nektek az elkövetkezendő hetekben!

Üdv, Lóri

Pór Benedek

Sziasztok!

Hét első felében még eléggé meg voltam rogyganva a hétvégi túra miatt, sok ponton fáj a lábam és meg is volt húzódva, úgyhogy most én eresztém ezt a futás témát mert pihentetni kell most sokat és a nyár amúgyis sűrű lesz és forró, úgyhogy majd szerintem ősszel álllok neki újra.

Készültem a csütörtöki mechanika vizsgára, de nagyon nehezen és nem hatékonyan. Végülis úgy mentem be vizsgára, hogy elég nagy lutri volt hogy sikerül, az alapján hogy milyen tételt húzok és hatalmas megkönnyebbülés volt túl lenni rajta egy négyessel. Öröm és felszabadultság.

Pénteken Érdre mentem, testvéremék kertjében segítettem kicsit, az jó időtöltés volt.

Szombaton kora reggel Győrbe indultam, Fulgent testvér papszentelésére mentem ministrálni. Én nagyon szerettem a gimis éveimet ott és kicsit hiányoznak is, úgyhogy nagy öröm visszamenni oda és résztvenni egy ilyen ünnepen, mint mikor odatartoztam. De egyébként erőssége az iskolának az öregdiákokhoz való hozzáállás, mert szívesen látnak ott mindig és azért sok ilyen-olyan alkalmat szerveznek nekünk. Szép volt az ünnep, utána meg vendégül láttak minket ebéddel, aztán abból egy estébe nyúló sörözés lett először egy volt tanárunkkal,

aztán még begyűltek jópáran a volt évfolyamból. Sajnáltam mikor el kell indulnom, de jönnöm kellett, mert itt Gödöllőn meg a premontreieknél trombitáztam vasárnap délelőtt misén. Náluk is egyre otthonosabban érzem magam és ez a délelőtti mise is rendkívül ünnepélyes volt. Tele a szép új templom, kórusok, ministránsok, igényes liturgia, úgyhogy egyre inkább szeretem meg őket. Itt voltak apák is és akkor már kicsit el is kezdtem kiköltözni a szobából, remélem jövő héten le fogom tudni zárni ezt a félévet..

Üdv.: Benedek

Szabó Jónás

Sziasztok!

Egész héten tanultam igazából, amikor mégsem, az jó volt. Kis kondi, egyik nap kosarazni mentünk páran, nagyon élveztem.

Tegnap szombathelyen voltam Ez az a napon, ott volt Doma, Ati is. Igazából nem az én stílusom az ilyesmi, de attól még élveztem, jó volt a társaság, ott is aludtam. Ott volt Marcsi (az ex) is, beszélgettünk kicsit...

Na most sajnos csak ennyi, vár a biki...

Mindenkinek hajrá!

Jónás

Szilika Doma

Csermák Péter atya

Schrődl Ákos

Szabó Jakab

Sziasztok!

Szerintem a szakdolgozatom leadása óta a legsűrűbb hetemen vagyok túl. Azt hittem, nem fogom jól bírni, de egész jól sikerült. Vasárnap estére azért elfáradtam, csúszom egy kicsit a heti levél írással és küldéssel is. Kevesen küldtetek, úgyhogy most nem fogom vissza magam, mindenről írok:).

Pénteken volt Lidi szülinapja, arra készültem erősen azzal a füzetrel, amit a múltkor küldtem. Nem gondoltam előre bele, hogy 25 emberrel akár csak 1-2 perces időpontot is egyeztetni elég nehéz és időigényes, úgyhogy nem is lett meg a 25, de így is elégedett vagyok (meg Lidi is). Viszont minden program előtt/után/közben szaladoztam a füzetrel ide-oda, amit összességében azért élveztem.

Hétfőn sütöttem hat kiló zsömlét, ugyanazt a receptet csináltam, mint a Vértesszőlőre, csak tripla adagot. Nem sikerült annnnnyyira jól, mint az, de így is sok dicséretet zsebeltem be érte. Azért csináltam ennyit, mert az egész hét a végzős diákok búcsúztatásáról szólt a Petőben, és egy nagyot hamburgereztünk, arra kellett az öt tucat buci. Rá is ment az egész délutánom, este meg mentem Lidiékhez, jót vacsiztunk, társasoztunk, meg ott is aludtam. Az apukája elutazott New Yorkba egy konferenciára, küldött vicces képeket.

Kedden a hat kiló zsömlével besétáltam a Petőbe, és tényleg nagy partit csaptunk! Rengeteg kaja volt, csomó mindent csináltak a tanulók is (salátákat, air fryerben dolgokat, meg amúgy a húst is ők sütötték), ami nagyon jó pedagógiai szempontból, de sok energiát kíván az odafigyelés.

Szerdán jött Budapestre édesanyám, tudtam vele reggelizini egy pékségben, beszélgettünk egyet, meg persze a füzetbe is írt. Utána meg Csongorral gyrosoztam meg másfélórátam, kicsit fura volt ennyi vásárolt kaját enni, de szerintem jót beszélgettünk. Ne kérdezzetek minket biciklizésről, mert hajlamos nagyon megeredni a nyelvünk, azt hiszem.

Este még EFE közgyűlés is volt (ez az egyesület adja a Schönstatti Ifjúságnak a jogi-pénzügyi háttérrel), amiben találtam tök jó dolgokat: nyertünk 4 millió forintot, amit a KH-ra költhetünk, szépen alakulnak a jövő struktúrái (köszí Boti, hogy te is vállalsz!), de közben meg a gondnok házaspárt néha nagyon nem tudom hova tenni... Sok dolgot nagyon másképp látunk, néha a kommunikációjuk is... számomra gyakran lekezelőnek tűnik. Emellett meg amúgy tényleg rengeteget tesznek a KH-ért, és nagyon hálás is vagyok nekik, bármivel lehet keresni őket meg minden, de hosszú távon nem tudok együttműködni velük, az az érzésem újra meg újra.

Csütörtökön költözött Fehér Zoli barátunk az új albérletébe, ahol a menyasszonyával a közös életet fogják elkezdni. A költözésben sajnos nem tudtam segíteni, mert estig dolgoztam, bankett volt a Petőben. Jó volt látni a helyet, beszélgetni többekkel a mi évfolyamunkból. A bankett is jó volt, méltó búcsúztatása ennek az osztályközösségnek, akikkel hosszú időt dolgoztunk együtt.

Pénteken meg el is ballagtak, szép és megható volt a kis műsor. Van egy fiatal tanuló srác, aki nagggyygon jól énekel, szerintem író menő volt, amit előadott a végzősöknek.

Lassan a végére érek, bírjátok még?

Lidi szülinapja is pénteken volt, este jól megünnepeltük a KH-n egy népes társasággal. Szerintem kiváló volt a hangulat, palacsintáztunk, tortáztunk, sötétedés után tüzet is gyújtottunk. Lidi nagyon örült a füzetnek!

Tegnap, szombaton, kicsit rá tudtam pihenni a hétre. Bálint hathatós közreműködésével az egyik végzős tanulónk feljött vonattal Győrből Budapestre, öregdiák-találkozóra. Bálint kísért ki otthonról a vasútállomásra, sajnálom, hogy nem írt erről, de majd jól kikérdezem később – és persze ezúton is nagyon köszí! Nagy élmény volt neki.

Szóval én meg itt Pesten kísértem őt Kelenföldről a suihoz; illetve végül csak a Móriczig, mert onnan úgy érezte, tud egyedül is menni (ami így is lett, pedig életében először villamosozott egyedül!). Az ő kísérésén kívül nagyrészt itthon voltam, sokat olvastam, tényleg pihentem. Délután észrevettem, hogy valaki sajnos letépte és elvitte a lámpát a biciklimről, pedig itt állt benn a belső udvaron... ez nagyon elrontotta a kedvem, részben a lámpa értéke miatt, meg hát vagy öt éve használtam már, nagyon jól működött és szerettem.

Ma, vasárnap pedig Lidiék családjánál voltam, velük is megünnepelni a születésnapot. Édesapja is hazaért Amerikából, a köszöntés után vetített egy csomó képet az útról. Kicsit tovább voltam náluk, mint terveztem, emiatt is csúszik a levél, bocsí...
De most már küldöm is!

Jakab